

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทั่วโลกยอมรับว่า เป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่าง ๆ และใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก ความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงเป็นแรงผลักดันให้คนเราต้องเรียนประกอบกับความเจริญทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารที่ต้องใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ และความสำคัญของภาษาอังกฤษเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านความรู้ ความคิด และเทคโนโลยี ต่างๆ กับชาวต่างชาติ ซึ่งมีความจำเป็นในการใช้ภาษาดังกล่าว บัญชา อิงสกุล (2545 : 53) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทย ในยุคนี้มากขึ้น เพราะจะทำให้เราสามารถติดต่อกับชนชาติต่าง ๆ ได้ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อส่วนตัว การเจรจาทางการทูต การเมือง การค้าขาย และการท่องเที่ยว ซึ่งทำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างมหาศาลเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยเราจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากเรารับเอาคำภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก เราจะพบคำภาษาอังกฤษปะปนอยู่ในภาพยนตร์ สิ่งของ เครื่องใช้ สินค้า ป้ายสัญลักษณ์ ตามสถานที่ต่าง ๆ คำเหล่านี้เมื่อนำมาใช้ในประเทศไทยผู้ฟังก็เข้าใจเป็นอย่างดี

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้เสริมสร้างพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดการทำงานอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ โดยคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย (กระทรวงศึกษาธิการ 2545 : 2) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน โดยได้รับการจัดลำดับ ความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง

ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานให้ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน และเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ที่มีความลึก และเข้มข้น หรือรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 ขึ้นไป ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น และภาษาเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เขมร พม่า ยาวี มาเลย์ ฯลฯ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่จัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม (การจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรมวิชาการ 2546 : 1)

การเรียนภาษาต่างประเทศ ไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ ในการติดต่อสื่อสาร กับผู้อื่นได้ตามความต้องการ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ครอบคลุมทุกทักษะ วรรณ ภูพิชญ์พงษ์ (2545 : 2) กล่าวว่า การจัดการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทย ให้ความสำคัญทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่สภาพที่เป็นจริงนักเรียน ไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาได้ดีเท่าที่ควร จะเห็นได้ว่า ทักษะด้านการอ่านเป็นทักษะ ที่นักเรียนต้องใช้มากที่สุด เพราะ ทักษะการอ่านจะช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิด ของคนเราให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการส่งเสริมการอ่านได้แก่การเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบท การจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ การคาดคะเน และการตีความหมายโดยนัย การพัฒนาคำศัพท์เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้า ในด้านการอ่าน เพื่อพัฒนาความรู้พื้นฐานด้านการอ่านของผู้เรียนให้ก้าวหน้าต่อไป

การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จ เท่าที่ควร ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) อยู่ในระดับต่ำ การศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหา กระบวนการ กิจกรรม สื่อ ตลอดจนเครื่องมือ การวัดทางการอ่าน

รวมทั้ง ปัญหาที่พบในการอ่านภาษาอังกฤษคือ เมื่อนักเรียนอ่านภาษาอังกฤษแล้วไม่เข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ในข้อความอ่านนั้น แต่เมื่อจำเป็นต้องอ่านก็แก้ปัญหาโดยการเปิด พจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ - ไทย หากคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายและมีการจดจำคำแปล ไว้ตลอดแต่ก็ไม่สามารถเข้าใจได้ว่าตนเองอ่านเรื่องอะไร ซึ่ง สุมิทตรา อังวัฒนากุล (2536 :150) กล่าวว่า การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า เด็กไทยส่วนมากยังมี ระดับความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ และการที่ผู้เรียน ส่วนมากยังขาดความสามารถในทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่นั้น อาจเป็นเพราะยังขาด วิธีการหรือเทคนิคที่เหมาะสมในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อความ เข้าใจเพิ่มมากขึ้น สุรางค์ ประเทศ (2540 : 2) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของคนไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากความไม่แน่นอนในจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวอาจมาจากหลาย สาเหตุ เช่น ปัญหาด้านเนื้อหาในบทเรียนไม่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนอาจยากหรือง่าย เกินไป หรือเป็นเรื่องไกลตัว เนื้อหาส่วนใหญ่นำเสนอแต่เรื่องราวของชาวตะวันตก อาจทำให้ ผู้เรียนไม่รู้เรื่อง จึงทำให้หันหน้าเบื้อ และไม่น่าสนใจและไม่ทันสมัยทำให้นักเรียนไม่มีความ กระตือรือร้น ทำให้มีความสนใจในภาษาอังกฤษน้อยและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ซึ่งการนำเสนอบทเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังใช้สถานการณ์ที่ใกล้ตัวของ ผู้เรียนเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนยังมีน้อยมาก บทเรียนส่วนใหญ่ ยังมีเนื้อหาจากสถานการณ์ต่างประเทศซึ่งไกลตัวผู้เรียน การใช้สถานการณ์ดังกล่าวอาจเหมาะ กับผู้เรียนโดยทั่วไป แต่ผู้เรียนในระดับท้องถิ่น ซึ่งมีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับเรื่องราว ของต่างประเทศค่อนข้างจำกัด จึงเป็นเรื่องยากที่ผู้เรียนจะตีความให้เข้าใจกับสถานการณ์ เหล่านั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้เรียนจึงไม่สามารถที่จะ โยงความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิมที่มี อยู่ในท้องถิ่นของตนเองให้เข้ากับหัวเรื่อง (Topic) เพราะเป็นเรื่องที่ไกลตัว การที่ผู้เรียนไม่ เข้าใจเนื้อเรื่องที่เรียนจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจ ขาดความกระตือรือร้น และขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (Roe, Stood , & Burns , 1978 : Moore, 1992 ; as cited in Lapp & Flood, 1992)

เนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนควรพิจารณาจัดเนื้อหา ให้สอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียน ซึ่งประกอบไปด้วยมวลประสบการณ์ต่างๆ ที่ ผู้เรียนพบเห็นในชีวิตประจำวันที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละสังคม และประสบการณ์เหล่านั้น

ต้องมีความหมายต่อผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปปรับใช้ในชีวิตจริง และตามสถานการณ์จริง และทำให้ผู้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย สนุกสนานกับการเรียนด้วย (Zughoul, 1968) ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศก็ควรจัดเนื้อหาบทเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถนำประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) ที่เกี่ยวข้องกับบริบทท้องถิ่นมาช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาของบทเรียนได้ดีขึ้นด้วย การสอนความสัมพันธ์ในการอ่าน ที่อาศัยประสบการณ์เดิมของนักเรียนให้สัมพันธ์กับสิ่งที่เรียนเพราะความรู้เดิมทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากขึ้น จากผลการทำวิจัยของ คารณี ชาจิตตะ (2548 :56-59) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้บริบทท้องถิ่น สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษแบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ สุทัศนสังคะพันธ์ (2547 :124-127) ได้ทำการวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้วิธีสอนแบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ กรรณิกา ทรงสัดย์ (2543:44) พบว่าการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นนับว่าเป็นประสบการณ์เดิมที่ใกล้ชิดที่สุดของผู้เรียน จึงมีส่วนช่วยให้การเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

จากสภาพปัญหาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน โรงเรียนวังลิ้นฟ้าวิทยาคม อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ จากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเท่ากับ 28.22 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ (คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 32.42)

และต่ำกว่าระดับเขตพื้นที่การศึกษา (คะแนนเฉลี่ย 31.30) และผลการประเมินคุณภาพระดับชาติ (NT) ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับต่ำกว่าครึ่งของคะแนนเต็มคือร้อยละ 61 จากผลการประเมินคุณภาพภายนอก

สถานศึกษาระดับชั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ รอบ 2 พ.ศ. 2550 ยังพบว่า มาตรฐานที่ 4 ด้านผู้เรียนมีความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง มีวิสัยทัศน์ พบว่าอยู่ในระดับคุณภาพปรับปรุง และในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่ทางโรงเรียนกำหนด คือร้อยละ 60 ซึ่งปัญหาดังกล่าว เกิดจากนักเรียนทำคะแนนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายข้อที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษได้คะแนนน้อยมาก และไม่ผ่านเกณฑ์ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษต่ำมาก

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งได้นำนวัตกรรมทางการศึกษาเผยแพร่และใช้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

คำถามการวิจัย

1. บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นและการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ที่สร้างขึ้น ทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหรือไม่

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ เป็นระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยบทเรียนที่ เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยบทเรียนที่ เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขต การวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังลิ้นฟ้าวิทยาคม อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

กรอบเนื้อหา ที่นำมาใช้ทดลองในครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นที่ใกล้ตัวนักเรียน และได้พบเห็นและทราบข้อมูล ประกอบด้วย สภาพแวดล้อม สถานที่สำคัญ แหล่งท่องเที่ยวและข้อมูลของจังหวัดกาฬสินธุ์ กิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติเป็นงานประจำปีของโรงเรียน และวัฒนธรรมประเพณีที่น่าสนใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นบทเรียนการอ่านเรื่องราวสั้น ๆ ประกอบด้วย คำศัพท์ ชื่อเฉพาะของสถานที่ และรูปภาพประกอบบทเรียน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ผู้เรียนได้เชื่อมโยงรูปภาพ กับข้อความ ที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง ทำให้เกิดความเพลิดเพลินกับการอ่าน จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้

1. Wanglinfla Wittayakom School
2. Annual Vegetable Festival Day
3. Kalasin Province
4. Geography of Kalasin Province
5. Bangfai Festival
6. SongKran Day

7. Phu Phra Forest Park

8. Lam Pao Wild Life Park (Sa-on Park) and Phu Faek Forest Park

4. สถานที่และระยะเวลาการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังลิ้นฟ้า วิทยาคม อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง รวมเวลาทดสอบ ก่อนเรียน และหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากคะแนนแบบทดสอบ วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ ในด้านการเดาความหมายของคำศัพท์จากรีบท (Guessing the meaning from context) การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Reading for specific information or Scanning) การหารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Reading for detail)

2. บทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น หมายถึง บทเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ภูมิสำเนา บ้านเกิด จังหวัด วัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยว สถานที่สำคัญที่ปรากฏอยู่ในท้องถิ่นและกิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นงานประจำปี ของโรงเรียน จำนวน 8 เรื่อง เพื่อใช้ในการทดลอง โดยผู้วิจัยได้ศึกษา เนื้อหาจากเอกสาร หลักฐานสิ่งตีพิมพ์ อินเทอร์เน็ต การสอบถามข้อมูลจากปราชญ์ท้องถิ่น และสื่อต่าง ๆ ซึ่งมีเนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับระดับช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

3. รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ หมายถึง รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบนวัตกรรมการเรียนรู้ เป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation) เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียนกับสิ่งที่จะอ่าน

ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติกรอ่าน (Practice)

2.1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre - reading) นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ยากฝึกตั้งจุดประเด็นในการอ่านและการเดาส่งหน้าโดยใช้กิจกรรม “Before you read”

2.2. ขั้นระหว่างการอ่าน (While-reading) นักเรียนฝึกทักษะการอ่านในด้านการเดาความหมายของคำศัพท์จากรีบท (Guessing the meaning from context) การอ่าน

เพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Reading for specific information or Scanning) การหาหัวเรื่องใจความหลัก (Reading for gist or Skimming) การหารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Reading for detail) โดยใช้กิจกรรม “Read the text” และกิจกรรม “Check your understanding”

2.3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) นักเรียนฝึกการพูดแสดงความคิดเห็น โดยใช้กิจกรรม “What do you think” ฝึกกิจกรรมเสริมทักษะ โดยใช้กิจกรรม “Vocabulary focus” และ “Grammar focus”

ขั้นตอนที่ 3 การถ่ายโอนการเรียนรู้ (Production) นักเรียนฝึกการเขียนสื่อความตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยใช้กิจกรรม “Writing task”

4. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยสาระสำคัญ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบปฏิสัมพันธ์ ซึ่งมี 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation) เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียนกับสิ่งที่จะอ่าน ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติกรอ่าน (Practice) ขั้นตอนที่ 3 การถ่ายโอนการเรียนรู้ (Production) นักเรียนฝึกการเขียนสื่อความตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยใช้กิจกรรม “Writing task” การประเมินผล สื่อ นวัตกรรมที่ใช้ในการจัดกิจกรรมที่ครูผู้สอนเตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานช่วงชั้น และตัวชี้วัด

5. แบบทดสอบ หมายถึง ข้อสอบแบบปรนัย มี 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อเพื่อใช้วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อน และหลังการทดลอง ซึ่งมีความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนและครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัด โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน

6. ประสิทธิภาพ หมายถึง การประเมินพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง(กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยคะแนนแบบฝึกหัด และแบบทดสอบย่อยประจำบทเรียนของนักเรียนทั้งหมด ต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (E_1 / E_2)

E_1 ได้จากการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนรวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เทียบส่วนร้อยละ

E_2 ได้จากการนำคะแนนผลการสอบหลังการทดลองของผู้เรียนทั้งหมดมารวมกัน

แล้วหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เทียบส่วนร้อยละ

7. เกณฑ์ 80 / 80 หมายถึง เกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้เป็นมาตรฐานในการพิจารณาหาประสิทธิภาพ ของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ดังนี้

เกณฑ์ 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนที่เรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ซึ่งได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนในแต่ละเรื่องจำนวน 8 เรื่อง เรื่องละ 15 ข้อ จำนวน 120 ข้อ 120 คะแนน และแบบทดสอบย่อยประจำบทเรียนหลังเรียน 8 เรื่อง เรื่องละ 5 ข้อ จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน ได้ถูกต้องร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

เกณฑ์ 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคนที่เรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ ซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้ถูกต้อง ร้อยละ 80

8. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียน ที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่น มีความเหมาะสม และมีคุณลักษณะที่ดีต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนเพียงใด ซึ่งในที่นี้สามารถวัดได้โดย ให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ ค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด จำนวน 15 ข้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น รวมทั้งผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีความสุขต่อเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และรูปแบบการสอนโดยใช้บทเรียนที่เน้นเนื้อหาบริบทท้องถิ่นเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและรายวิชาอื่นๆ ไปปรับใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ และสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทคล้ายคลึงกันนำไปปรับใช้ให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป